

PALJASTETTU NEUVOSTO

Vastikään on ilmestynyt erillisenä vedoksena „Iskran” 95. numerosta otettu „puolueen Neuvoston” päätös, joka on päivätty Genevessä huhtikuun 7 p:nä 1905. Tuo päätös on kauttaaltaan „totuudesta poikkeamisten” tiheää verkkoa. Huomautamme tärkeimmistä.

Meille sanotaan Neuvoston huolehtineen siitä, ettei puolueen sisäinen taistelu vahingoittaisi sen yhtenäisyyttä. Se on vale. Asiakirjoista, joita ei ole kumottu eikä voida kumota, kaikki puolueen jäsenet tietävät, että toista vuotta sitten, tammikuussa 1904, KK:n jäsenet Lenin ja Vasiljev ehdottivat Neuvostossa, että käännettäisiin koko puolueen puoleen kehoittaen lopettamaan boikotti ja kerhojen toimesta tapahtuva yhteisten puoluevarojen salainen anastaminen*. *Neuvosto torjui heidän ehdotuksensa.* Sen asemesta Neuvosto oli suoranaisesti osallisena puolueen *salaisessa kahtiajakamisessa* siunaamalla vähemmistön salaisen järjestön käymän „kooptaatio”-taistelun. Tuota taistelua käytiin, kuten nyt on asiakirjoin todistettu, II edustajakokouksen ajoista lähtien, s.o. vuoden 1903 elokuusta vuoden 1904 marras- tai joulukuuhun.

Vuoden 1904 tammikuusta lähtien Neuvosto ei siis ole ollut korkein puolue-elin, vaan vähemmistön salaisen järjestön välikappale. Tuon järjestön olemassaoloa ei ole tunnustanut julkisesti ja kirjallisesti vain sovitteluhenkinen Keskuskomitea, vaan itse „Iskrakin” silloin, kun Keskuskomitea siirtyi vähemmistön puolelle.

Vähemmistön salaisen järjestön välikappaleena Neuvosto on tehnyt kaiken voitavansa välttääkseen puolueen yleisen

* Ks. Teokset, 7. osa, ss. 133—135. *Toim.*

edustajakokouksen koollekutsumista, jota komiteat ovat vaatineet. Ulkomaisen vähemmistön harjoittama työn desorganisointi on jarruttanut kokonaista puolitoista vuotta sosialidemokraattista toimintaa Venäjällä. Kokonaista puolitoista vuotta komiteat ovat käyneet Venäjällä herkeämätöntä ankaraa taistelua edustajakokouksen puolesta, geneveläistä Neuvostoa vastaan, joka on joko pistänyt piiloon komiteain päätöslauseimat tai palauttanut ne takaisin liittämällä mukaan mitä karkeimpia haukkumisia („veijarit, alhaista komediaa, asiapapereiden värkkääminen” — Martovin kirjeen sanoja, ks. Orlovskin kirjasta „Neuvosto puoluetta vastaan”). Jokaisesta huomattavasta askeleesta tässä kiusallisessa taistelussa, jota on käyty salaisen kahtiajakaantumisen toimeenpanijoiden käyttäytymistä vastaan, on nyt asiakirjallisia todisteita kirjallisuudessa. Jo vuoden 1904 lokakuussa, s.o. *puoli vuotta sitten*, esimerkiksi Orlovskin kirjasessa „Neuvosto puoluetta vastaan” todistettiin, että Neuvosto on syitä selittämättä karttanut edustajakokouksen koollekutsumista, johon säännöt sen velvoittavat. Iso joukko Venäjällä olevia puoluekomiteoita on toinen toisensa jälkeen ilmaissut sittemmin *muodollisen epäluottamuksensa* Neuvostolle ja kaikille keskuselimille. Mutta Neuvosto ei ole kiinnittänyt siihen mitään huomiota pitäen kainostelematta puoluetta pilkkaamaan. Neuvosto on ollut vähemmistön välikappaleena. Neuvosto tunnustaa nyt päätöksessään vuoden 1905 huhtikuun 7 pltä avoimesti itsensä *toiseksi kiistapuoleksi*, mutta silti se ei ole kainostellut käyttäjä *koko puolueen* elimen titteliä, oikeuksia ja toimivaltaa, kieltäytyen luovuttamasta puolueelle siltä saamansa mandaatin! Tuo on ollut pelkkää yhtämittaista luottamuksen huutavaa väärinkäyttämistä.

Kun Venäjällä ovat puolueen komiteat, nähdessään Neuvoston karttavan edustajakokousta, *ryhtyivät* vihdoin *itse kutsumaan edustajakokousta koolle* „Byroon” välityksellä, jonka ne olivat valinneet kolmessa konferenssissa, niin silloin *yksinpä vähemmistön puolelle siirtynyt Keskuskomiteakin* kiirehti korjaamaan virheensä. *Venäläisen KK:n*, joka ei suinkaan ole ollut myötämielinen enemmistökomiteoille, vaan on taistellutkin niitä vastaan, on kuitenkin ollut pakko tunnustaa Enemmistökomiteain Byroon täydellinen vilpittömyys edustajakokouksen koollekutsumisessa ja *nousta vastustamaan Neuvostoa nähdessään*,

miten asiat Venäjällä ovat, ja tietäessään enemmistön todella olevan voitolla Venäjällä. Koko puolueelle osoittamassaan vetoomuksessa maaliskuun 12 pltä 1905 venäläinen KK, kuten olemme jo maininneet lehdistössä ja kuten kaikki Venäjällä toimivat henkilöt ovat saaneet tietää deklaraatiosta, *on noussut avoimesti vastustamaan Neuvostoa* ilmoittaen tuon deklaraation 5. kohdassa, että „puolueen Neuvoston päätöslauselmaa maaliskuun 8 pltä („Iskra”, № 89), jossa vastustetaan edustajakokousta, ei tunnusteta aiheelliseksi keskeyttämään edustajakokouksen järjestämistyötä”.

Mitä merkitsee tämä ilmoitus, josta meidän Neuvostomme on niin visusti vaiti? Se merkitsee, että venäläinen KK, tuntiessaan asiain tilan Venäjällä ja nähtävästi tarkastettuaan ulkomaisen Neuvoston väitteet, *tunnustaa nuo väitteet* vääriksi, tunnustaa edustajakokouksen koollekutsumista vastustavat verukkeet tekaistuiksi, tunnustaa *todistetuksi* sen seikan, että Venäjällä olevat komiteat, joilla on ollut tilaisuus tutustua asiaan, ovat valtavalt enemmistöltään vaatineet edustajakokousta.

Juuri siksi Neuvostomme on vaiti KK:n vetoomuksen 5. kohdasta! Siksi, että se on samaa kuin tunnustaa koko puolueen edessä Neuvoston väittämien valheellisuus, samaa kuin tunnustaa Neuvoston vääristelleen puolueen yleistä mielipidettä!

Suotta Neuvosto näin ollen yrittää vielä kerran johtaa puoluetta harhaan ehdottamalla kiistapuolien neuvottelua tai sopimusta. *Venäjällä sellainen sopimus on jo tehty*. Menshevikkien keskuksena Venäjällä on ollut KK — sen on itse „Iskra” sanonut suoraan tiedoituksessa, jossa ilmoitettiin menshevikkijärjestöjen hyväksyneen Keskuskomitean heinäkuun vetoomuksen. Enemmistön keskuksena Venäjällä on ollut Enemmistökomiteain Byroo. Molempien kiistapuolien keskuksena *Venäjällä ovat jo solmineet sopimuksen yhteisestä edustajakokouksesta*. Siitä näkyy, että Venäjällä on menshevikkejä, jotka pitävät hieman enemmän arvossa puoluekantaisuutta ja puolueen yhtenäisyyttä kuin ulkomailla olevat menshevikit. Siitä näkyy, että Venäjällä olevat menshevikit itse paljastavat oman keskuksensa, Keskuskomitean, välityksellä ulkomaisen Neuvoston ja kääntävät sille selkensä. Siitä näkyy, että Venäjällä olevien molempien kiistapuolien keskusten sopimuksen jälkeen ei voi olla

puhettakaan mistään sopimuksesta ulkomaisen Neuvoston, s.o. Genevessä istuskelevien gentlemannien kanssa.

Sen vuoksi Neuvostomme käyttää suotta tulevan ajan muotoa puhuessaan kukistamisestaan KK:n toimesta. Se ei ole tulevaisuutta, vaan menneisyyttä. Viides kohta KK:n vetoamuksesta puolueelle vuoden 1905 maaliskuun 12 pltä osoittaa kaikille, jotka osaavat ymmärtää ajatuksen lukemastaan, että tuo kukistaminen on jo tapahtunut. Venäjä, molempien osapuolien yhdistyneiden keskusten muodossa, on kukistanut ulkomaan. Puolueen Neuvosto ei edusta nyt puoluetta, vaan nimenomaan geneveläisten ryhmää.

Missä määrin oikea on tämä kuvaus puolueasioista, se näkyy erikoisen selvästi seuraavasta. Neuvosto ilmoittaa, että sen päätös, vuoden 1905 huhtikuun 7 pltä, on hyväksytty yksimielisesti. Tätä lukiessaan puolueen jäsenten on tietenkin luultava, että päätöksen tekoon on osallistunut *myös kaksi Neuvoston jäsentä Keskuskomiteasta*. Kuitenkin tuollainen oletamus, johon Neuvosto koettaa lukijat saada, on hyvinkin kyseenalainen.

Todiste. Kuten jo „Vperjodin” 13. numerossa mainitsimme, meillä ei ole vielä oikeutta saattaa julkisuuteen Enemmistökomiteain Byroon ja Keskuskomitean välistä sopimusta. Mutta samalla meille on ilmoitettu, että ainakin yksi kohta tästä sopimuksesta kuuluu julkaistavaksi siinä tapauksessa, jos puolueen Neuvosto tekee päätöksen, joka on suunnattu puolueen III edustajakokouksen koollekutsu-
mista vastaan.

Tällainen tapaus on nyt käsillä.

Siitä syystä julkaisemme nyt ensimmäisen kohdan sopimuksesta, jota ei ole saatettu julkisuuteen:

„Enemmistökomiteain Byroon ja Keskuskomitean sopimus, joka on allekirjoitettu vuoden 1905 maaliskuun 12 pntä;

Ensimmäinen kohta: KK:n ja EKB:n edustajista muodotettu Organisaatiokomitea järjestää viivyttämättä puolueen III edustajakokouksen riippumatta siitä, minkälainen on oleva Neuvoston päätöslauselma edustajakokouksen koollekutsumisesta”.

Eikö liene selvää?

KK on erikoisesti huomauttanut, ettei se *vastaisuudessa* alistu Neuvoston päätöslauselempiin, mutta on saattamatta tätä väliaikaisesti julkisuuteen siltä varalta, jos Neuvosto poikkeustapauksessa menettelisi rehellisesti. Tämä

merkitsee, että Venäjällä olevat menshevikit uskoivat yhä Neuvoston voivan menetellä rehellisesti, edes poikkeustapauksessa.

Venäjällä olevat menshevikit ovat nyt oman venäläisen keskuksensa ominaisuudessa huomanneet pettyneensä.

Nyt on siis täydellisesti toteennäytetty, että KK:n, joka itse on ollut täysin myötätuntoinen Neuvostolle, on pitänyt lopullisesti paljastaa ulkomainen koolleegansa.

Tehtäväksemme jää nyt enää esittää lukijoille lopuksi eräs pieni kysymys: mitä on ajateltava tämän jälkeen niistä Genevessä istuskelevista Neuvoston jäsenistä, jotka ovat painetussa sanassa ja julkisesti ilmoittaneet, että Neuvoston päätös vuoden 1905 huhtikuun 7 pltä hyväksyttiin Genevessä yksimielisesti?

*„Vperjod“ № 15,
huhtikuun 20 (7) pntä 1905*

*Julkaistaan „Vperjod“ lehdessä
tekstin mukaan*
